

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 619/22	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
wyrok Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 29 czerwca 2022 roku sygn. akt II K 227/21			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
<p>1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
Lp.	Zarzut		
3.1.	zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku, mający wpływ na jego treść, polegający na niesłusznym uznaniu przez sąd, iż zebrany i ujawniony w toku przewodu sądowego materiał dowodowy nie daje podstaw do uznania,	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

że oskarżony K. D. umyślnie posłużył się fakturami wystawionymi przez (...) R. K. O., (...)-(...) K., a w konsekwencji uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanych mu czynów:

- z punktu I aktu oskarżenia w części dotyczącej faktur, na których jako wystawca figuruje nieistniejący podmiot (...) R. K. O., (...)-(...) K., ulica (...), NIP (...) zakwalifikowanego z art. 56 & 1 kks w zw. z art. 61 & 1 kks w zw. z art. 62 & 2 kks w zw. z art. 7 & 1 kks w zw. z art. 6 & 2 kks w zw. z art. 37 & 1pkt. 1 kks oraz

- z punktu II aktu oskarżenia zakwalifikowanego z art. 270 & 1 kk w zw. z art. 12 kk, pomimo że ustalenia faktyczne poczynione przez sąd pierwszej instancji, że oskarżony K. D. posługiwał się fakturami nieodzwierciedlającymi faktycznych zdarzeń gospodarczych i sporządził w oparciu o nie, poświadczające nieprawdę

	<p>deklaracje podatkowe za lata 2011 i 2012, bez podjęcia jakichkolwiek działań weryfikujących prawdziwość objętych nimi danych, prowadzą do wniosków przeciwnych tj. że K. D. co najmniej z zamiarem ewentualnym posługiwał się fakturami wystawionymi przez nieistniejący podmiot gospodarczy i sporządził z zamiarem ewentualnym poświadczające nieprawdę deklaracje podatkowe za lata 2011 i 2012, dopuszczając się zarzucanych mu przestępstw</p>			
<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Zasadnie wskazał skarżący prokurator na nieprawidłowości sądu pierwszej instancji w zakresie ustaleń co do braku po stronie oskarżonego K. D. umyślności działania w</p>				

odniesieniu do czynu zarzucanego mu w punkcie I aktu oskarżenia w części dotyczącej faktur, na których jako wystawca figuruje nieistniejący podmiot (...) R. K. O., (...)-(...) K., ulica (...), NIP (...) oraz w odniesieniu do czynu zarzucanego w punkcie II aktu oskarżenia.

Zarówno art. 4 & 2 k.k.s. odnoszący się do przestępstw skarbowych (a więc do czynu zarzucanego mu w punkcie I aktu oskarżenia w zakresie faktur, których wystawcą był nieistniejący podmiot gospodarczy, kwalifikowanego z art. 56 & 1 kks w zw. z art. 61 & 1 kks w zw. z art. 62 & 2 kks w zw. z art. 7 & 1 kks w zw. z art. 6 & 2 kks w zw. z art. 37 & 1pkt. 1 kks), jak i art. 9 & 1 k.k. dotyczący przestępstw powszechnych (a więc czynu zarzucanego w punkcie II aktu oskarżenia kwalifikowanego z art. 270 & 1 kk w zw. z art. 12 kk) w taki sam sposób regulują zagadnienie winy umyślnej stanowiąc,

że zachodzi ona wtedy gdy sprawca ma zamiar popełnienia czynu zabronionego, to jest chce jego popełnienia (zamiar bezpośredni) oraz gdy sprawca przewidując możliwość popełnienia czynu zabronionego, na to się godzi (zamiar ewentualny). W przypadku obu zarzucanych oskarżonemu K. D. w punkcie I i II aktu oskarżenia czynów, wymagane jest dla przypisania za nie odpowiedzialności karnej (czyn II) i karnoskarbowej (czyn I), ustalenie działania umyślnego sprawcy, co najmniej z zamiarem ewentualnym. Tak więc umyślność zachowania się ww. w przypadku obu rozważanych zarzutów nie może być oczywiście domniemywana lecz należy ją udowodnić, choćby na podstawie dowodów pośrednich, w drodze logicznego rozumowania z całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego.

Sąd odwoławczy nie podziela rozumowania sądu pierwszej instancji co do braku podstaw w materiale dowodowym przedmiotowej sprawy do przypisania oskarżonemu K. D. co najmniej zamiaru ewentualnego w jego współpracy z nieistniejącą firmą Handel (...), sprowadzającego się do co najmniej przewidywania fikcyjności jej istnienia i godzenia się na to, przy przyjmowaniu zakupywanego towaru w postaci tłuszczy pochodzenia zwierzęcego i faktur, na których jako wystawca figurował tenże podmiot.

Było już w tej sprawie wskazywane przez sąd odwoławczy uprzednio uchylający pierwszy wyrok uniewinniający oskarżonego K. D., jak istotną rolę w ocenie zamiaru sprawcy odgrywa skala jego współdziałania z rzekomym K. O., który w 2011 roku był prawie

" monopolistą " jeśli chodzi o dostawę tłuszczu spożywczego dla firmy P.H.U. K. D. z/ s (...)-(...) S., W. K., a w 2012 roku stał się jego wyłącznym dostawcą, co zostało również w tożsamy sposób ustalone przez sąd rejonowy w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku. Jak ogromna natomiast była ilość dostarczanych przez tego nieistniejącego kontrahenta towarów handlowych, obrazują wydatki wykazane przez oskarżonego na ich zakup, zaewidencjonowane i zaliczone do kosztów uzyskania przychodów, wynoszące w 2011 roku - kwotę 5 844 776,00 złotych, zaś w 2012 roku - kwotę 4 142 483,00 złotych, a więc łącznie na przestrzeni niespełna dwuletniej współpracy stanowiące kwotę 9 987 259,00 złotych, które spowodowały odliczenie przez oskarżonego od podatku należnego VAT, podatku naliczonego z 81 faktur za rok 2011 w kwocie 1 344 298,48

złotych, a z 63 faktur
za rok 2012 w kwocie
952 771, 07 złotych.

Mimo tak szeroko
zakrojonej
współpracy
handlowej z
rozważanym
podmiotem ,
polegającej na
dostarczaniu z
częstotliwością
dwóch do trzech
razy w tygodniu,
transportem przez
tenże
organizowanym,
tłuszczy w postaci
stałej do miejsca
działalności
przetwórczej
prowadzonej przez
oskarżonego, jako
ich nabywcy i
odbiorcy,
wyjaśnienia tego
ostatniego nie
wskazują na
podjęcie
jakichkolwiek metod
rzetelnej weryfikacji
partnera
biznesowego w celu
sprawdzenia jego
wiarygodności i
autentyczności, a
jego przezorność
jako przedsiębiorcy
ograniczają jedynie
do zapewnienia
sobie posiadania
faktur, mających
dokumentować
zawarcie transakcji i
dawać podstawy do
rozliczeń
finansowych z
organem
podatkowym.

Oskarżony nie przyłożył natomiast żadnej wagi do aspektu legalności obrotu i źródła pochodzenia towaru. Tymczasem z obiektywnych przesłanek uzasadniających podejrzenie nieprawidłowości lub naruszenie prawa przez kontrahenta, jawiących się w obliczu zgromadzonych w sprawie dowodów wynika, że oskarżony przewidywał, iż uczestniczy w transakcjach wykorzystywanych do oszustwa podatkowego w postaci wyłudzenia nienależnego podatku. Chodzi tutaj o zaniechanie przezeń czynności, których racjonalnie należałoby od niego oczekiwać, gdyż pozwalałyby one na zdobycie informacji o oszukańczym charakterze transakcji ze strony dostawcy towarów.

Do takowych należy zaliczyć:

1. brak sprawdzenia przez oskarżonego tożsamości osoby K. O., wizytującego miejsce jego

działalności
gospodarczej, z
częstotliwością
niemalże co drugi
dzień na przestrzeni
niepełna dwóch
lat, czy też
prowadzonego
przezeń podmiotu
gospodarczego,
którego nazwa
widniała na
pieczęcie firmowej
każdej kolejnej
otrzymywanej
faktury, choćby
poprzez:

- wgląd w dowód
osobisty osoby
przedstawiającej się
powyższymi
personaliami,

- poprzez wpisanie
jej danych lub
danych jej firmy w
przeglądarkę
internetową aby
się przekonać o
jej istnieniu na
rynku biznesowym,
posiadaniu przez nią
strony internetowej
czy też rodzaju
wygłaszanych na jej
temat opinii wśród
innych nabywców
towarów, zwłaszcza
w obliczu
dokonywania tak
dużych obrotów
towarem, wartości
nawet rzędu 110
000 złotych podczas
jednorazowej
dostawy dla
oskarżonego,

- poprzez kontrolę adresu firmy kontrahenta w geogole maps a nawet poprzez wykonanie wizyty w siedzibie firmy Handel (...) celem ustalenia czy posiada ona stosowne do podejmowanej działalności zaplecze techniczne, a więc nie sprawdził jak wyglądała faktyczna działalność firmy, z którą nawiązał współpracę, nie interesowało go źródło pochodzenia towaru,

- poprzez choćby podjęcie próby sprawdzenia istnienia podmiotu gospodarczego widniejącego na pieczęcie firmowej stemplowanej na fakturach, za pośrednictwem internetu w (...)((...)), który to system rozpoczął wprawdzie swoje funkcjonowanie od 1 lipca 2011 roku, ale nie sposób nie dostrzec, że oskarżony kontakty biznesowe z fikcyjnym podmiotem prowadził do 29 września 2012 roku, kiedy ów system został istotnie wzbogacony o dane

funkcjonujących w skali kraju przedsiębiorców, ponadto przed 1 lipca 2011 roku funkcjonowały gminne Ewidencje Działalności Gospodarczej, a zatem rozważanych danych można było zasięgnąć we właściwej jednostce samorządu terytorialnego (pismo (...) karta 1023 akt),

- poprzez choćby podjęcie próby sprawdzenia istnienia podmiotu gospodarczego widniejącego na pieczęcie firmowej stemplowanej na fakturach, w Centralnej Informacji Krajowego Rejestru Sądowego (KRS), powstałej wprawdzie od 28 czerwca 2012 roku, ale jeszcze w czasie trwania rozważanych kontaktów biznesowych; od wskazanej daty możliwe było bezpłatne pobranie elektronicznego dokumentu (w formie PDF) z Centralnej Informacji KRS, poprzez skorzystanie z funkcjonującej na stronach

Ministerstwa
Sprawiedliwości
wyszukiwarki
podmiotów
zarejestrowanych w
Krajowym Rejestrze
Sądowym, tj.
dokumentu
odpowiadającego
aktualnemu
odpisowi z rejestrów
przedsiębiorców i
stowarzyszeń; przed
tą datą (jak
i obecnie) takie
informacje można
było zasięgnąć we
właściwych
wydziałach sądów
powszechnych -
Wydziałach
Gospodarczych
Krajowego Rejestru
Sądowego (pismo
(...)w Ł. karta 1023
akt),

- poprzez zwrócenie
się do Urzędu
Skarbowego w K.
z wnioskiem o
udzielenie
informacji czy
kontrahent jest
zarejestrowanym
podatnikiem
podatku VAT,
zażywszy że
zajmował się
handlem tłuszczami
pochodzenia
zwierzęcego na
ogromną skalę,
które należy
domniemywać, że
kupował od
właścicieli masarni
czy ubojni lub

innych dysponentów
towaru,

- poprzez zwrócenie
się bezpośrednio do
partnera
biznesowego o
udzielenie
informacji czy też
okazanie
dokumentów
dotyczących kwestii
rejestracji jako
podatnika VAT, czy
też rejestracji w KRS
bądź w (...),

- poprzez zwrócenie
się do Powiatowego
Lekarza Weterynarii
z wnioskiem o
udzielenie
informacji czy
podmiot sprzedający
tłuszcze
pochodzenia
zwierzęcego ma
stosowną
rejestrację,

2. brak
udokumentowania
przez oskarżonego
wielokrotnych,
opiewających
łącznie na niespełna
10 000 000
złotych transakcji
stosownymi
dokumentami:

- umową o
współpracy z
kontrahentem,

- protokołami
odbioru towarów
zawierającymi
informacje w jakiej
dacie, kto i jakim

środkiem transportu
je dostarczył,

- listami
przewozowymi CMR
dotyczącymi
poszczególnych
faktur,
potwierdzającymi
transport
konkretnych
towarów,

- potwierdzeniami
zapłaty za towary
będące
przedmiotem
kolejnych dostaw,

3. brak próby
wyjaśnienia
przyczyn
realizowania
nietypowych
rozliczeń
gotówkowych za
dostarczany towar
zamiast
elektronicznych w
formie płatności
na konta bankowe
przelewem
bezgotówkowym,
zwłaszcza w obliczu
zapłaty dużych kwot
pieniędzy
(każdorazowo od
58 000 złotych do
110 000 złotych
brutto),
wymagających
kłopotliwych
zabiegów
gromadzenia takich
środków
finansowych, a
jednocześnie
świadczących o
nieracjonalnym
gospodarowaniu

środkami
pieniężnymi, gdyż
elementem
zabezpieczającym
przedsiębiorcę przed
zarzutami z tytułu
nieuregulowania
należności
wynikających z
faktur są transakcje
realizowane za
pośrednictwem
rachunku
bankowego,
niewątpliwie
ułatwiający
późniejsze
dowodzenie faktu
zapłaty za nabyty
towar celem
oddalenia roszczeń z
tytułu niewykonania
umowy; nie sposób
przyjąć że
racjonalnie
działający
przedsiębiorca tak
znaczne kwoty
należności
przekazywał
nieznanemu
kontrahentowi w
gotówce bez
jakiegokolwiek
potwierdzenia,

4. brak wskazania
numeru telefonu
kontrahenta, z
którym przez
niepełna dwa lata
współpracował -
zamawiając i
odbierając ogromnej
wielkości dostawy
towarów; nie sposób
uwierzyć w
niepamięć
oskarżonego i
niemożność

odtworzenia danych w tym zakresie z powodu zniszczenia aparatu wraz z zawartością, wykazanie odrobiny dobrej woli w odzyskaniu numeru telefonu i chęć udowodnienia prawdziwości swoich twierdzeń doprowadziłyby do odzyskania rozważanego kontaktu wśród wspólnych znajomych, współpracowników, w notatkach, kalendarzach lub innymi podobnymi sposobami.

Gdyby oskarżony podjął nawet nie wszelkie ale chociaż niektóre racjonalne, powyżej wskazane środki, niezbędne dla zminimalizowania niebezpieczeństwa udziału w nielegalnym obrocie, wymagane od rozsądnego przedsiębiorcy, to powziąłby wiedzę, że:

- osoba o imieniu i nazwisku K. O. nie figurowała w ewidencji podatników Drugiego Urzędu Skarbowego w K. (karta 233),

- NIP widniejący na pieczęcie firmowej stemplowanej na fakturach VAT przypisany został do osoby o innych danych personalnych,

- w operacie ewidencji gruntów i budynków Wydziału Geodezji Urzędu Miasta w K. brak było nieruchomości położonej w K. przy ulicy (...) (karta 235), pod tym adresem nikt nie był zameldowany (karta 236) ani nie była zarejestrowana działalność gospodarcza (karta 237).

- w ewidencji numeracji porządkowej nieruchomości Miasta K. nie funkcjonował numer porządkowy 17 przy ulicy (...).

W tym stanie rzeczy należy skonstatować, iż wszystkie wskazane okoliczności przedmiotowe i podmiotowe, stanowiące w istocie dowody pośrednie, zostały dowolnie ocenione przez sąd pierwszej instancji przy wyprowadzaniu wniosków odnoszących się

do sprawstwa i winy oskarżonego K. D.. Tymczasem kompleksowa, a zarazem łączna swobodna ocena wskazanych i rozważonych powyżej faktów, dokonana przez przyzmat określonych art. 7 k.p.k. (w zw. z art 113 & 1 k.k.s. odniesieniu do czynu z punktu I aktu oskarżenia) zasad logicznego rozumowania, wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, prowadzi - w ocenie sądu odwoławczego - do jednego tylko możliwego wniosku, a mianowicie że zasadnie wywiódł skarżący prokurator, iż oskarżonemu należy przypisać działanie co najmniej z zamiarem ewentualnym w zakresie obu zarzucanych mu czynów (z tym, że w odniesieniu do czynu z punktu I w części dotyczącej faktur, na których jako wystawca figuruje nieistniejący podmiot (...) R. K. O., (...)-(...) K., ulica (...), NIP (...),), przyjmując iż przewidywał możliwość ich popełnienia i godził

się na to. Skoro jak twierdzi nie czynił żadnych ustaleń odnośnie swojego partnera biznesowego i nic o nim nie wiedział (nie znał go, nie znał jego siedziby i nie posiada do niego żadnego kontaktu), to znaczy że przewidywał jego fikcyjność, a więc miał w tej kwestii świadomość i godził się na współdziałanie z nim w nielegalnym procederze wyłudzenia podatku - przyjmując od niego przez długi okres niespełna dwóch lat, jako głównego dostawcy, ogromną ilość tłuszczu, bez jakiegokolwiek wiedzy o nim. Nie weryfikując głównego kontrahenta godził się również na to, że otrzymuje niewiarygodne (podrobione - sfalszowane) faktury, które wprowadzał następnie do ewidencji swojej działalności gospodarczej i rozliczał w deklaracjach podatkowych.

Wniosek			
wniosek o uchylenie zaskarżonego wyroku co do czynu z punktu I aktu oskarżenia w części dotyczącej faktur, na których jako wystawca figuruje nieistniejący podmiot (...) R. K. O., (...)-(...) K., ulica (...), NIP (...) i co do czynu z punktu II aktu oskarżenia oraz przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Piotrkowie Trybunalskim.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Apelacja w zakresie podniesionego zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych okazała się zasadna, a wobec spełnienia przesłanek z art. 437 & 2 k.p.k. w zw. z art. 454 & 1 k.p.k. zasadny był wniosek o uchylenie zaskarżonego wyroku wobec oskarżonego K. D. i przekazanie sprawy do ponownego			

rozpoznania sądowi pierwszej instancji. W przedmiotowej sprawie sąd odwoławczy ustalił, że oskarżony K. D. dopuścił się zarzucanych mu przestępstw, a wobec wydania wyroku uniewinniającego, przy apelacji wniesionej na niekorzyść ww., jedynym możliwym w tej sytuacji rozstrzygnięciem było uchylene zaskarżonego wyroku co do czynu zarzucanego w punkcie I aktu oskarżenia w części dotyczącej faktur, na których jako wystawca figuruje nieistniejący podmiot (...) R. K. O. i co do czynu zarzucanego w punkcie II aktu oskarżenia i przekazanie sprawy w tej części do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Piotrkowie Trybunalskim.

4.
**OKOLICZNOŚCI
PODLEGAJĄCE
UWZGLĘDNIENIU
Z URZĘDU**

4.1.

Zwiężle o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Zwiężle o powodach utrzymania w mocy		
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany	
Zwiężle o powodach zmiany		
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa		

prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.	W przedmiotowej sprawie sąd odwoławczy ustalił, że oskarżony K. D. dopuścił się zarzucanych mu przestępstw, a wobec wydania wyroku uniewinniającego, przy apelacji wniesionej na niekorzyść ww. jedynym możliwym w tej sytuacji rozstrzygnięciem	# art. 454 § 1 k.p.k.	

	<p>było uchylenie zaskarżonego wyroku co do czynu zarzucanego w punkcie I aktu oskarżenia w części dotyczącej faktur, na których jako wystawca figuruje nieistniejący podmiot (...) R. K. O. i co do czynu zarzucanego w punkcie II aktu oskarżenia i przekazanie sprawy w tej części do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Piotrkowie Trybunalskim</p>		
<p>Zwięźle o powodach uchylenia</p>			
<p>Rolą reguły ne peius z art. 454 § 1 k.p.k. jest ograniczenie możliwości merytorycznego orzekania przez sąd odwoławczy, w celu właściwego zabezpieczenia prawa oskarżonego do obrony oraz konsekwentnego przeprowadzenia idei dwuinstancyjności postępowania przy orzekaniu na niekorzyść oskarżonego. Sąd odwoławczy ma bardzo niewielkie możliwości dokonania zmiany</p>			

wyroku sądu
pierwszej instancji,
będącego
niesłusznym
wyrokiem
uniewinniającym. W
przedmiotowej
sprawie sąd
odwoławczy
stwierdził
podniesiony przez
apelanta błąd w
ustaleniach
faktycznych
przyjętych za
podstawę wyroku,
mający wpływ na
jego treść (art. 438
pkt 3 k.p.k.). Na
podstawie
zgromadzonego i
ocenionego w
sposób prawidłowy
materiału
dowodowego nie ma
możliwości wydania
wyroku
uniewinniającego
oskarżonego K. D.
. Sąd odwoławczy
dokonał własnych
ustaleń i uznał, że
zachodzą podstawy
do wydania wyroku
skazującego
oskarżonego, czemu
stoi na przeszkodzie
na tym etapie
postępowania zakaz
określony w art. 454
§ 1 k.p.k. Pozostałe
uwagi zawarto w pkt
3.1.

1.1.8.

**Zapatrywania
prawne i
wskazania co do**

<p>dalszego postępowania</p>	
<p>Przy ponownym rozpoznaniu sprawy sąd rejonowy nie będzie musiał ponownie przesłuchiwać świadków i może skorzystać z dyspozycji art. 442 & 2 k.p.k.. Powodem uchylecia wyroku nie była bowiem błędna ocena zeznań świadków ani wadliwe przeprowadzenie dowodów, tylko błąd w rozumowaniu sądu prowadzący do wyciągnięcia nielogicznych wniosków z prawidłowo przeprowadzonego postępowania dowodowego. Dlatego dowody te nie muszą być powtarzane, można poprzestać na ich ujawnieniu. Oceniając materiał dowodowy sąd rejonowy weźmie pod uwagę rozważania zawarte w niniejszym uzasadnieniu.</p>	
<p>1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</p>	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
7. PODPIS		

1.11. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	prokurator	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	rozstrzygnięcie uniewinniające oskarżonego K. D. od popełnienia czynu z punktu I aktu oskarżenia w części dotyczącej faktur, na których jako wystawca figuruje nieistniejący podmiot (...) R. K. O. oraz od popełnienia czynu z punktu II aktu oskarżenia	
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	

# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		

#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana